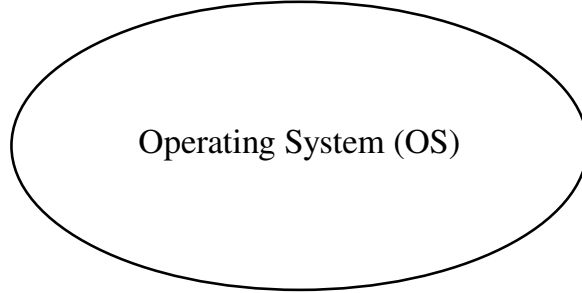

یادداشت‌های درس سیستم‌های عامل - بخش اول

اهداف این بخش از درس:

- چرا سیستم عامل؟
- وظایف اصلی سیستم عامل
- آشنایی فراخوانی‌های سیستمی
- آشنایی با سخت‌افزار

...

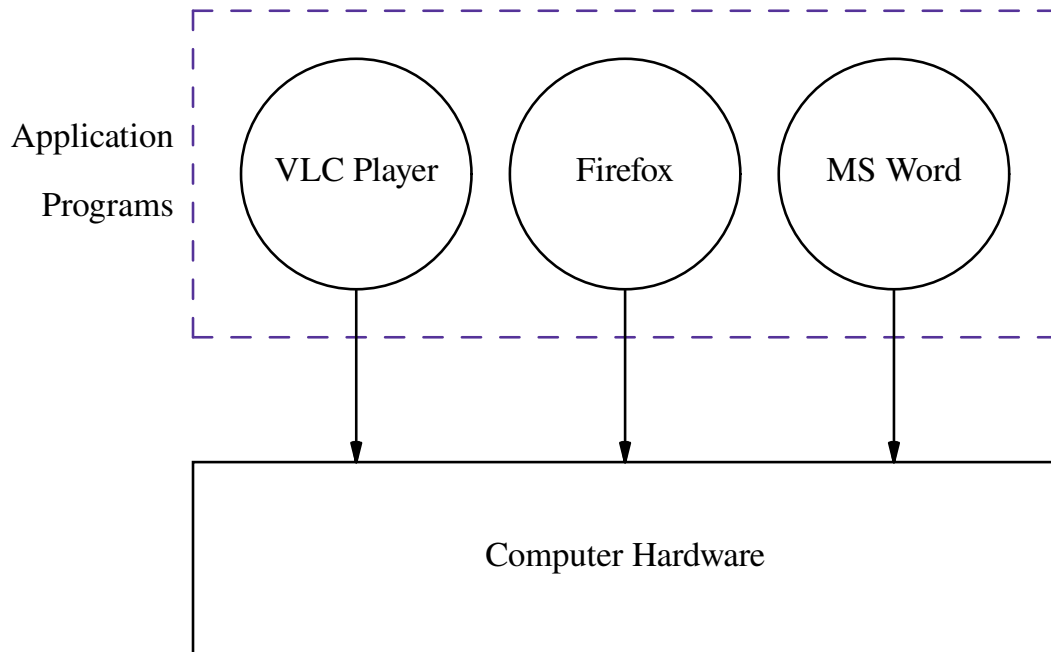
...

...

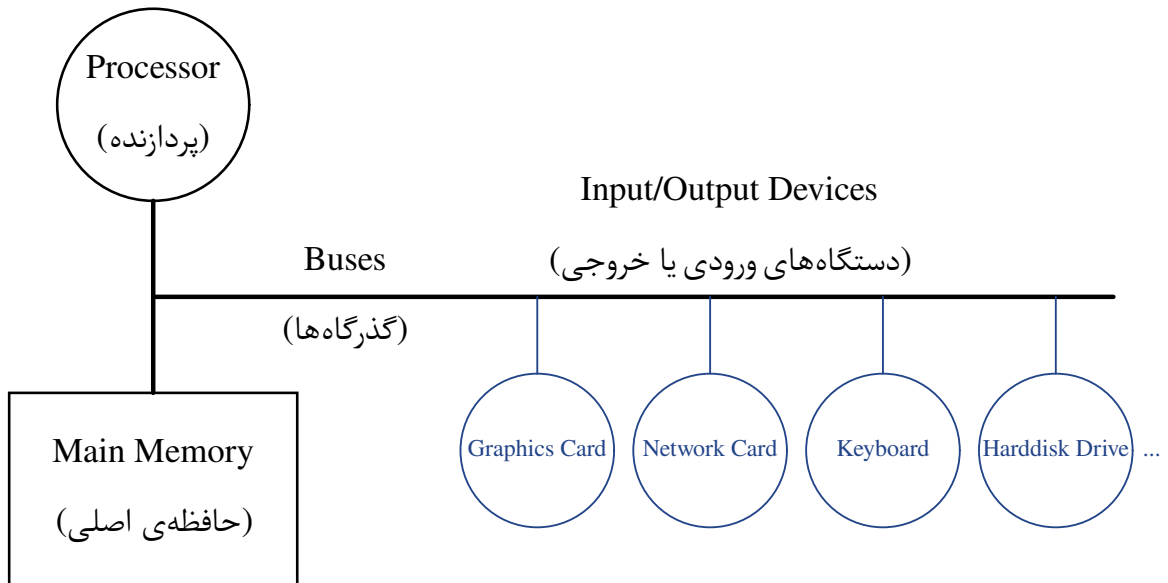
...

Computer Hardware

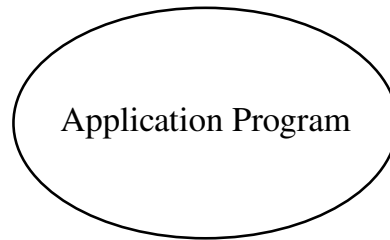
- برنامه‌های کاربردی (Application Programs)
- برنامه‌های پردازشگر متن (Word Processor)
- برنامه‌های پخش موسیقی یا فیلم (Multimedia Player)
- بازی‌ها (Games)
- شبیه‌سازها (Simulators)
- مرورگر وب (Web Browsers)
- کامپایلرها (Compiler) و مفسرها (Interpreter)
- برنامه‌ی نمایش مستندهایی به فرمت‌های PDF و ...
- برنامه‌ی شرکت در کلاس‌های مجازی
- ماشین حساب و ...

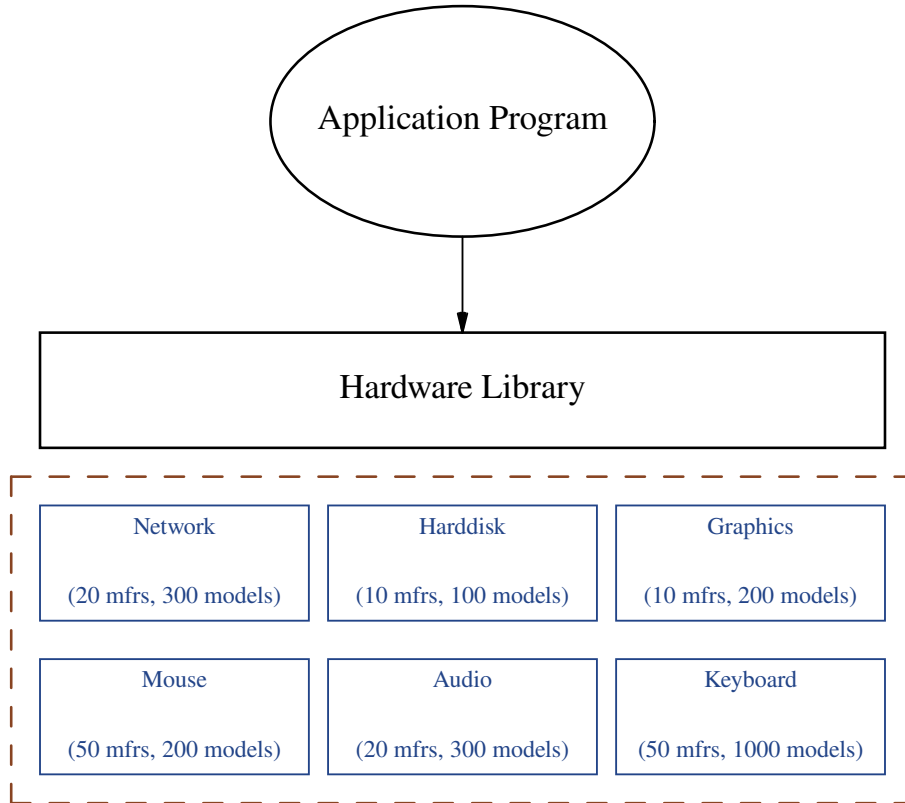
- برنامه‌های کاربردی مستقیماً از سخت‌افزار استفاده نمی‌کنند؟

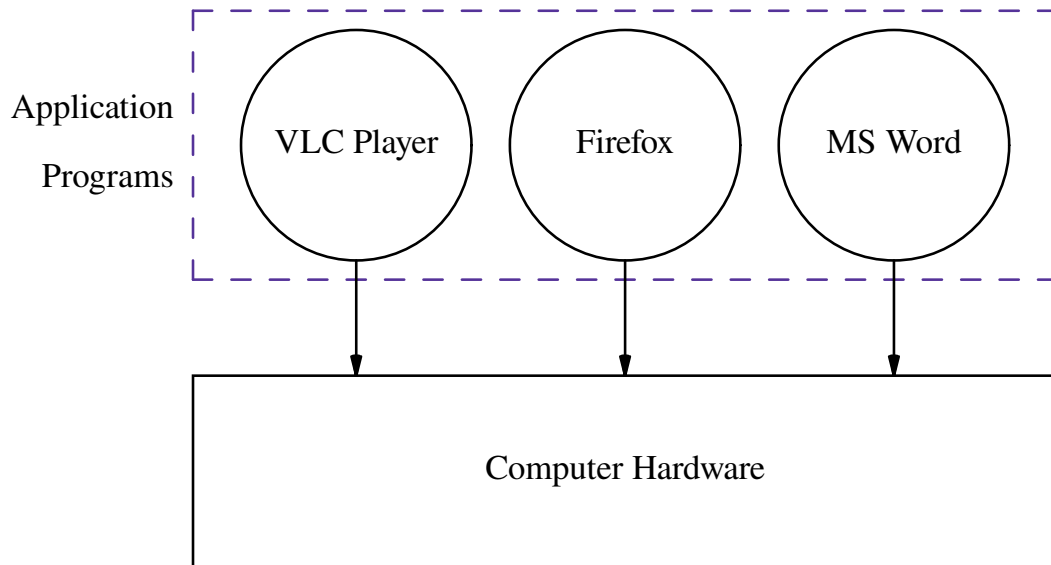

- تنوع قطعات سخت‌افزاری
- شرکت‌های سازنده + مدل‌های متنوع
- مستندهای طولانی برای هر قطعه

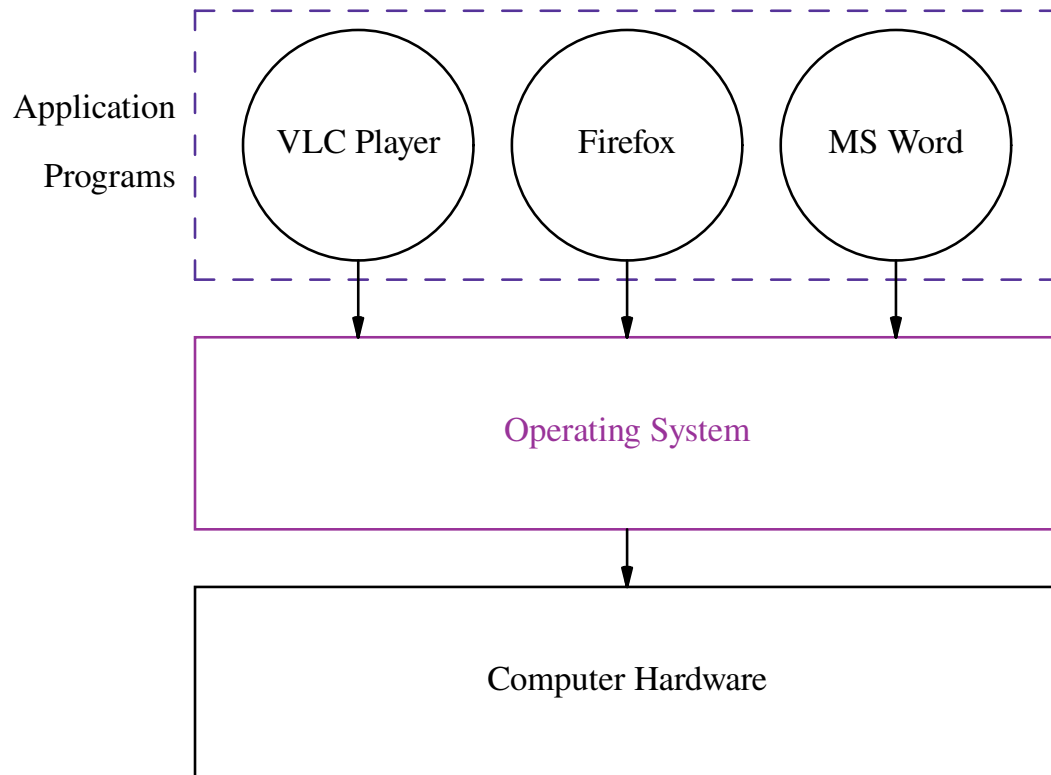
- قرار دادن ارتباط با سخت افزار در یک کتابخانه

نیازهای دیگر که کتابخانه برای آنها مناسب نیست:

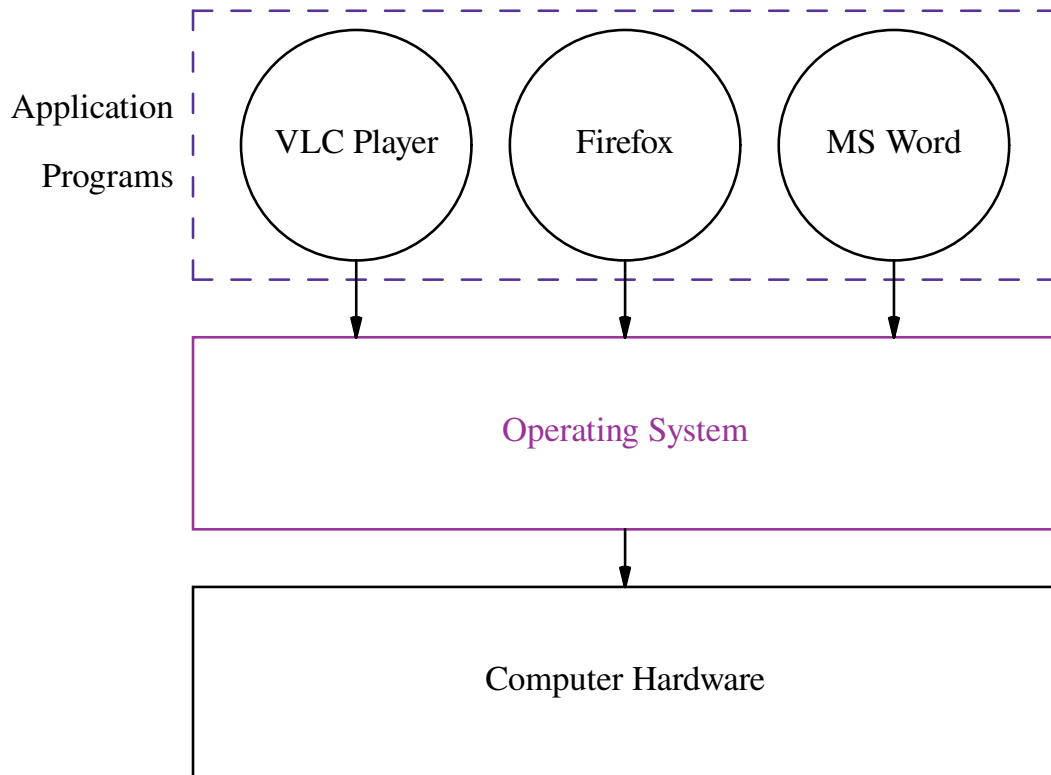
- اجرای همزمان پردازش‌ها
- تقسیم منابع
- جلوگیری از تداخل برنامه‌ها
- تعامل بین پردازش‌ها

گاهی به یک سیستم عامل احتیاج نیست:

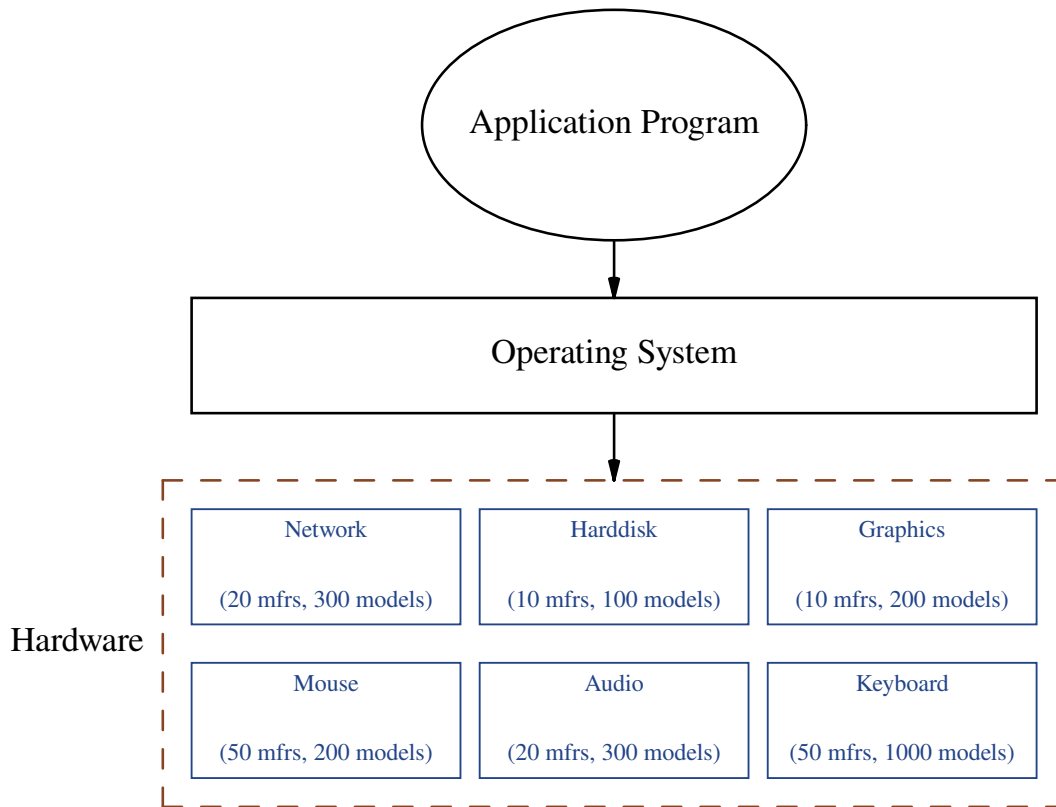
- فقط یک برنامه اجرا می شود
- سخت افزارها محدود هستند یا راه انداز آنها در یک کتابخانه موجود هست
- به خدمات دیگر سیستم عامل نیاز نیست

- Linux: هسته‌ی لینوکس (<https://kernel.org/>)
شروع در ۱۹۹۱؛ بیشتر از ۳۳ میلیون خط کد
- FreeBSD: یکی از انواع BSD (Berkeley Software Distribution)؛
برگرفته از Unix (<https://www.freebsd.org/>)
- Illumos: برگرفته از Solaris (<https://www.illumos.org>)

سیستم عامل مدیریت برنامه‌های در حال اجرا و سخت‌افزار را به عهده می‌گیرد.

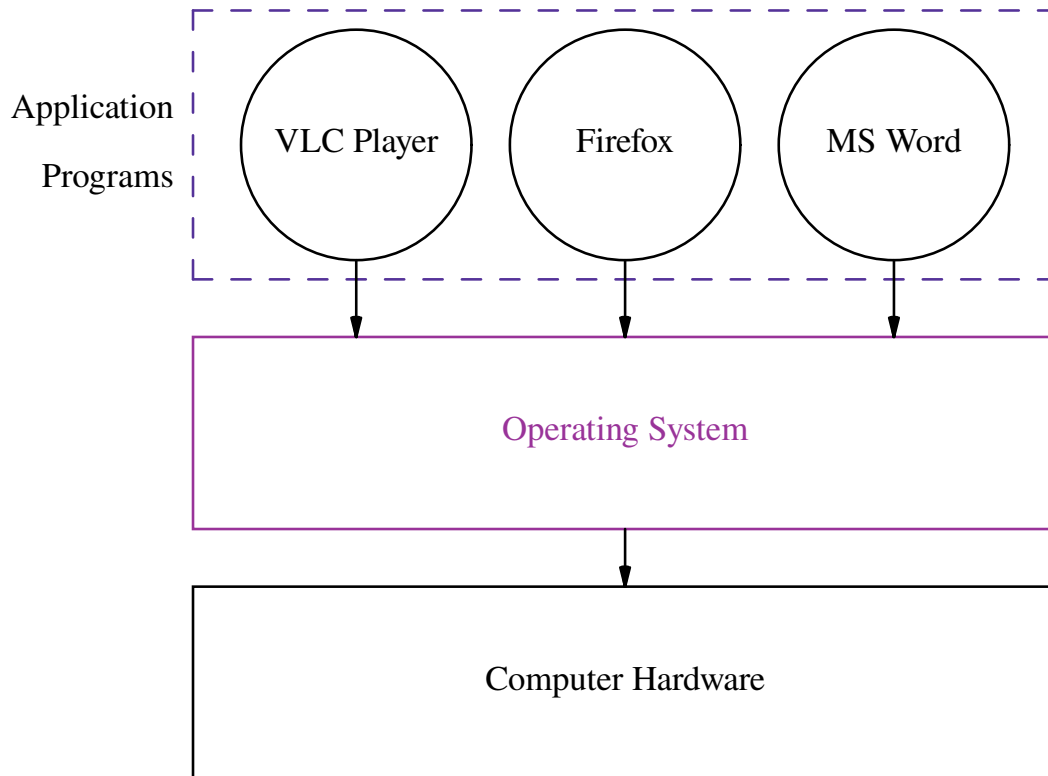
- سیستم عامل سخت افزار را مدیریت می کند.
- برنامه های در حال اجرا درخواست دسترسی به سخت افزار را به سیستم عامل می دهند.
- برای هر نوع قطعه ی سخت افزاری (مثل کارت گرافیک) یک رابط یکتا در اختیار پردازنده ها قرار می دهد.

- برای برنامه ها نوع کارت صدا اهمیت چندانی ندارد، با کمک سیستم عامل از آن صدا پخش می شود.
- برای برنامه ها نوع دیسک اهمیت چندانی ندارد، با کمک سیستم عامل در آن اطلاعات ذخیره می شود و از آن بازیابی می شود.
- برای برنامه ها نوع کارت شبکه اهمیت چندانی ندارد، با کمک سیستم عامل در آن اطلاعات ذخیره می شود و از آن بازیابی می شود.

هر برنامه‌ی در حال اجرا از منابعی استفاده می‌کند.

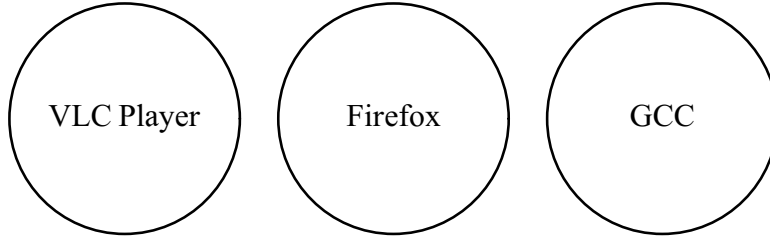
- منابعی مثل پردازنده، حافظه، شبکه، دیسک، چاپگر، گرافیک و ...

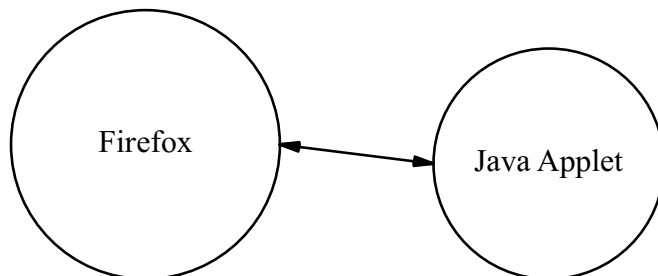
- سیستم عامل به شکلی این منابع را مدیریت می‌کند چند برنامه‌ی در حال اجرا به صورت اشتراکی بتوانند از آنها استفاده کنند.

- هر پردازنده تصور می‌کند سخت‌افزار در اختیارش است.

- سیستم عامل هر پردازه را جدا نگاه می دارد.
- هر پردازه فقط به حافظه ای که به آن اختصاص داده شده دسترسی دارد.

- گاهی لازم است پردازها با هم تعامل کنند.

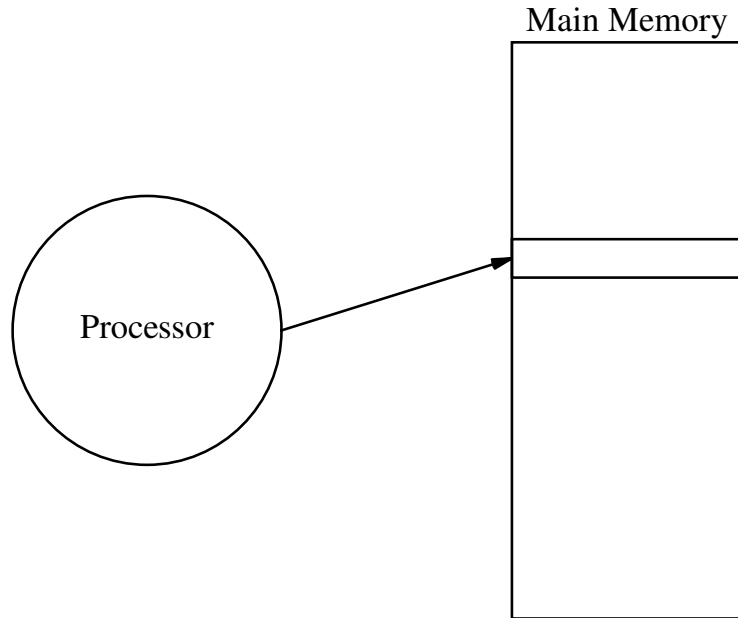

- سیستم عامل امکاناتی را برای ارتباط بین پردازه‌های مختلف فراهم می‌کند.

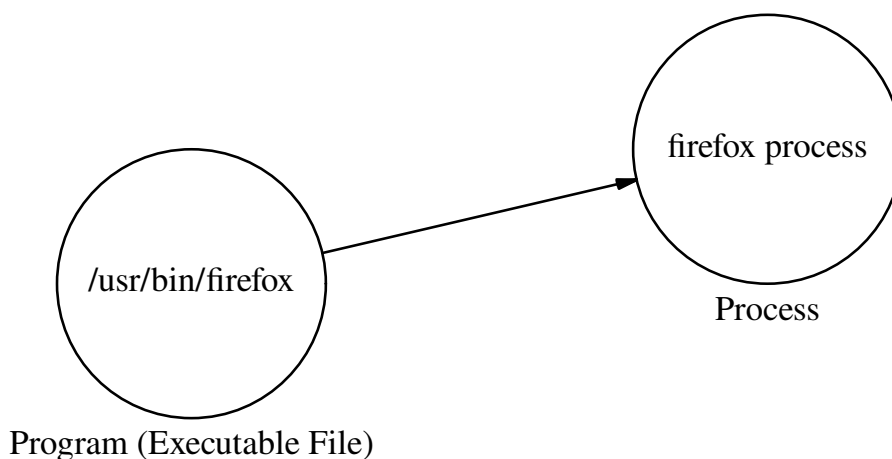
برخی از وظایف سیستم عامل

- انتزاع و مدیریت سخت افزار
- در اشتراک گذاری منابع بین پردازها
- جدا نگهداشتن پردازها
- تعامل پردازها

- در هر لحظه پردازنده دستوری از حافظه را اجرا می‌کند.

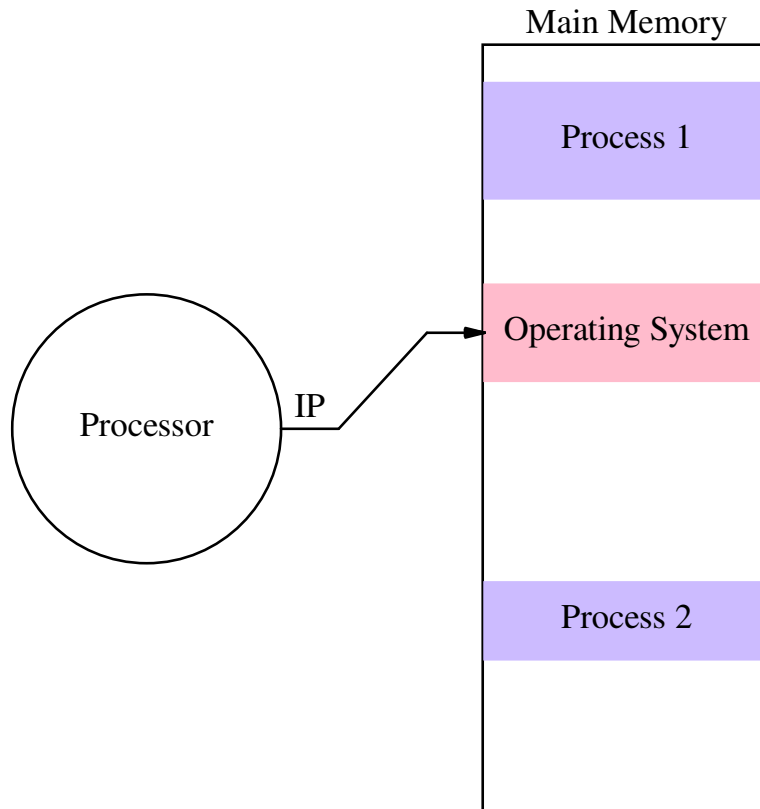

- یک برنامه (Program) یک فایل قابل اجرا است که در دیسک قرار دارد.
- برای نمونه فایل `/usr/bin/firefox` یک فایل اجرایی است.
- وقتی سیستم عامل شروع به اجرای یک برنامه می‌کند، قسمت‌هایی از آن را به حافظه‌ی اصلی انتقال می‌دهد.

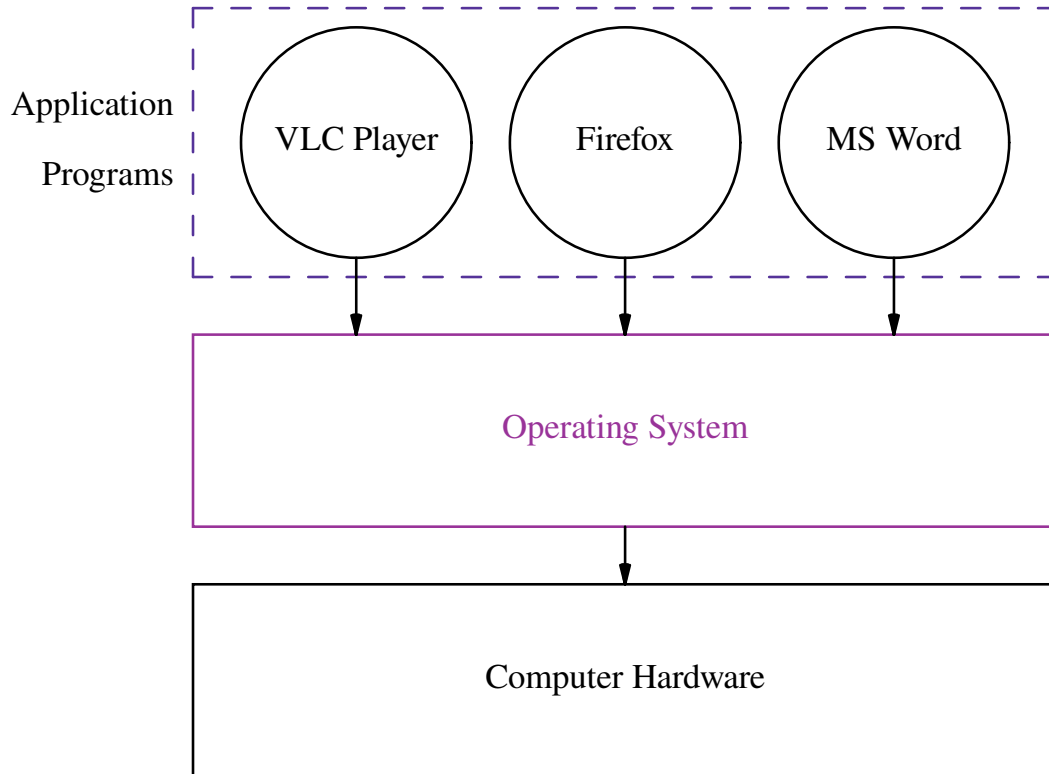

- به برنامه‌ی در حال اجرا Process، پردازش یا فرآیند گفته می‌شود.
- آیا ممکن است از یک برنامه چند پردازش موجود باشد؟

- در هر لحظه هر پردازنده دستوری از قسمتی از حافظه را اجرا می‌کند.
- این قسمت گاهی مربوط به برنامه‌های کاربردی و گاهی مربوط به سیستم عامل هست.

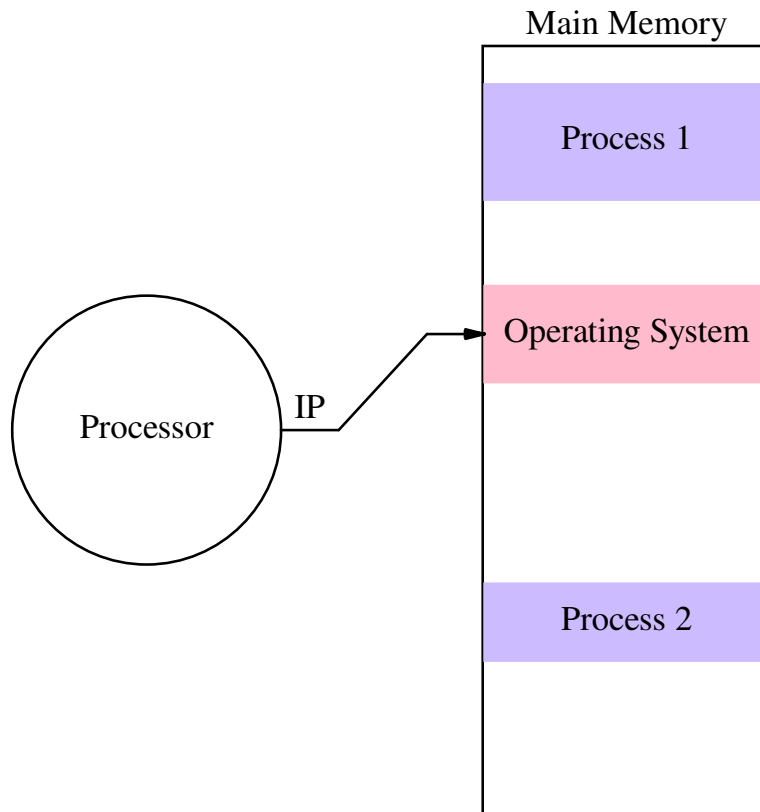

- اگر پردازشها بتوانند مستقیماً به سخت‌افزار دسترسی داشته باشند چه می‌شود؟

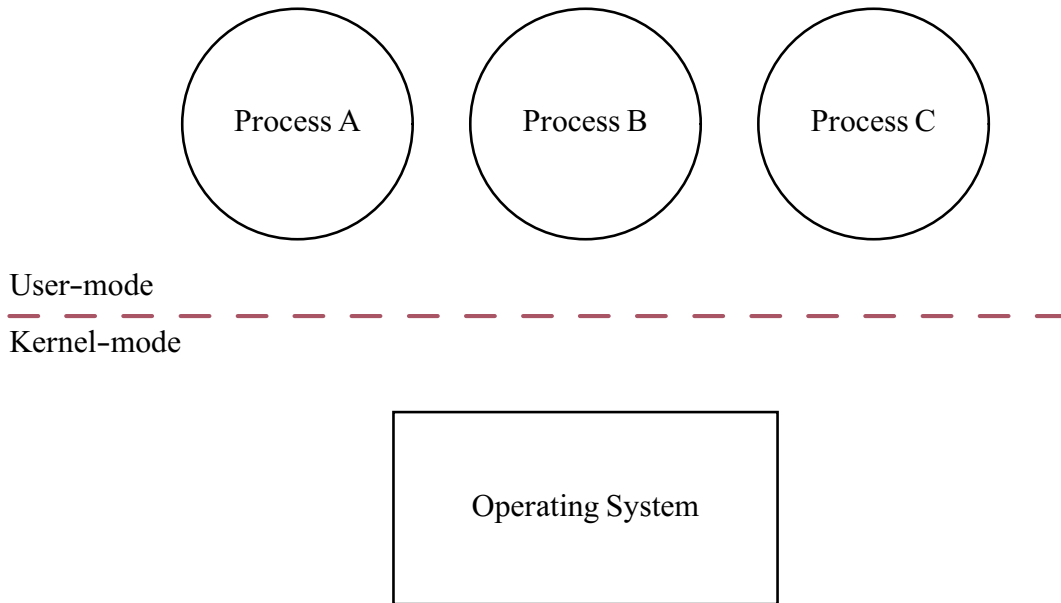

- چگونه می‌توان دسترسی پردازشها را محدود کرد؟

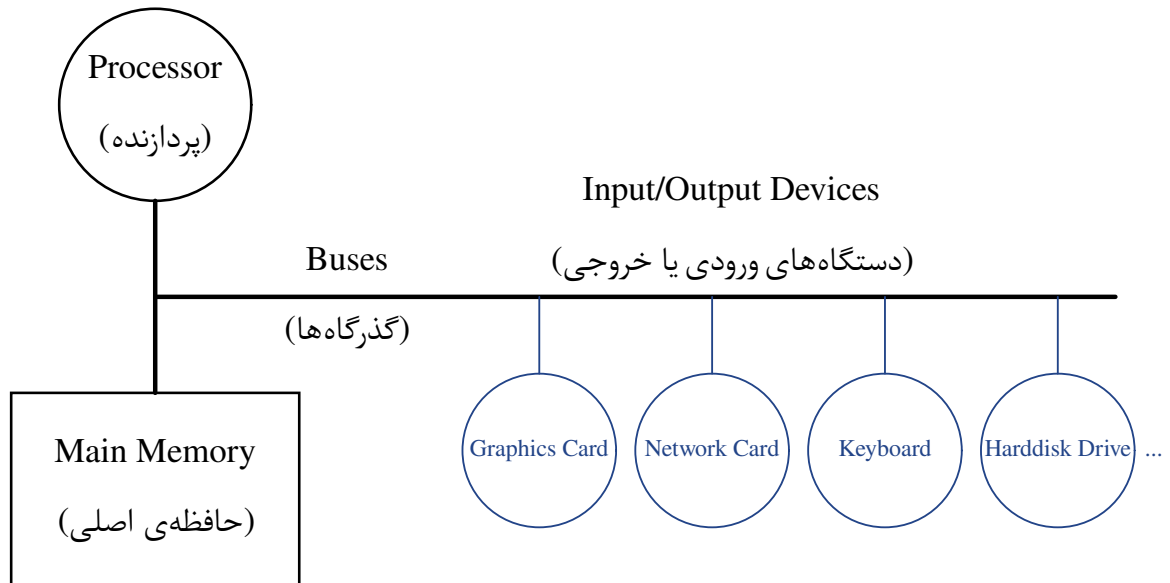
- پردازنده‌های امروزی در چند حالت اجرا می‌شوند.
- حالت کاربر (حالت محدود، User-mode): اگر پردازنده در این حالت باشد دستوراتی که به پردازنده دسترسی دارند را نمی‌تواند اجرا کند.
- حالت هسته (Kernel-mode، Supervisor-mode، System-mode، Privileged-mode): اگر پردازنده در این حالت باشد می‌تواند بدون محدودیت به سخت‌افزار دسترسی داشته باشد؛ همه‌ی دستورات را می‌تواند اجرا کند.
- معمولاً پردازنده‌ها حالت‌های بیشتری را پشتیبانی می‌کنند...

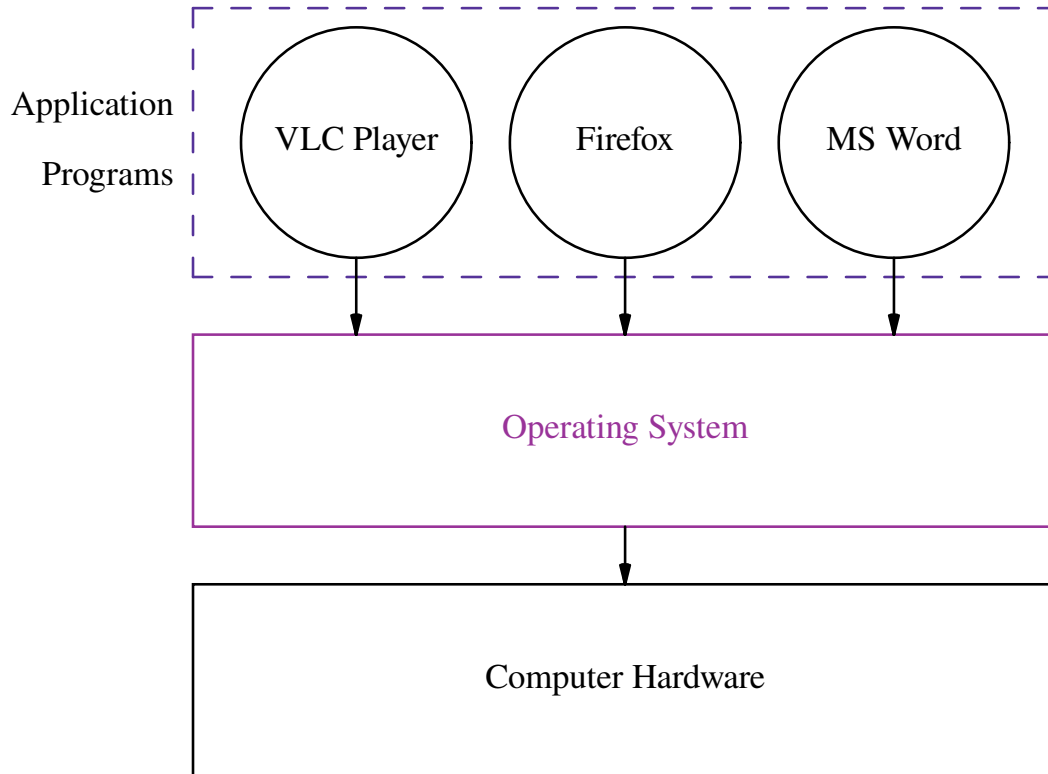
- پردازنده‌ها در حالت کاربر اجرا می‌شوند.
- سیستم عامل در حالت هسته اجرا می‌شود.

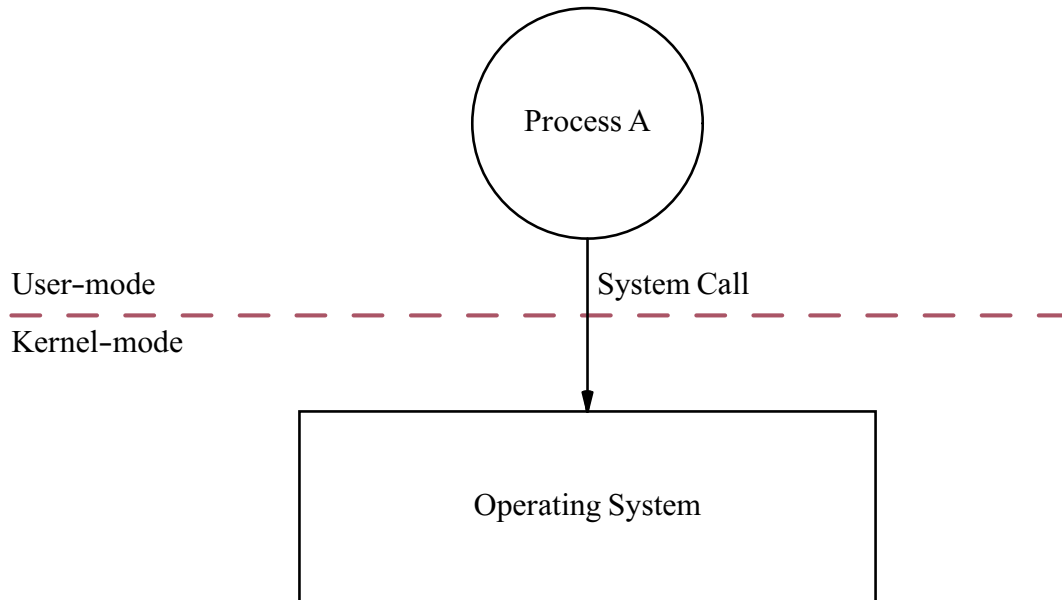
- به قسمتی که در حالت هسته اجرا می‌شود، هسته یا Kernel هم گفته می‌شود.

- پردازنده‌ها چگونه به سخت‌افزار دسترسی داشته باشند؟

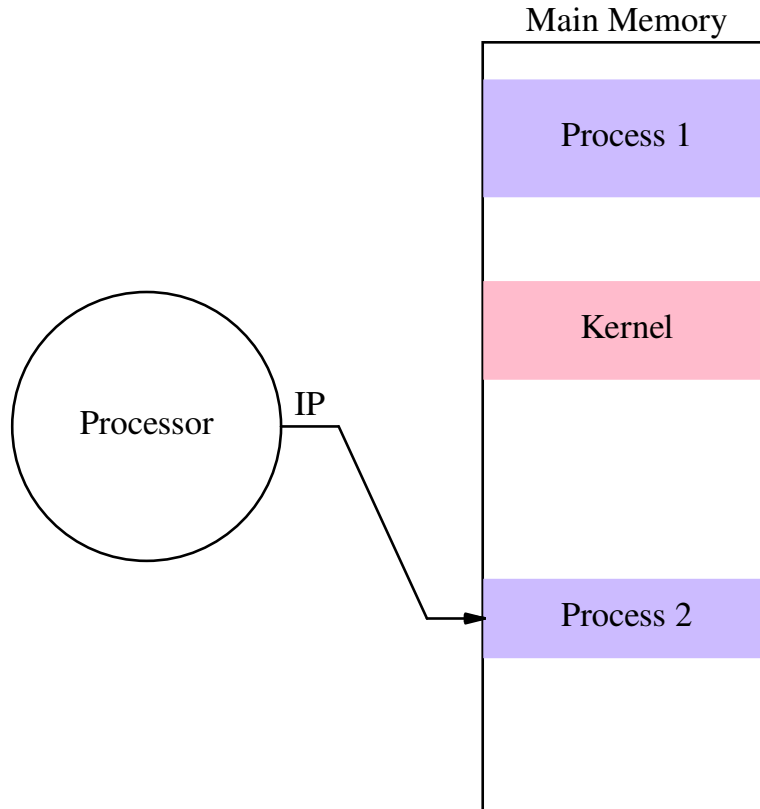
- فراخوانی سیستمی (System Call): درخواست‌های پردازش از سیستم عامل

- برای اجرای فراخوانی سیستمی: وضعیت اجرای پردازنده از حالت کاربری به حالت هسته تغییر می‌کند و هسته اجرا می‌شود.

- برای بسیاری از خدمات سیستم عامل، فراخوانی سیستمی وجود دارد.
- برای دسترسی به فایل‌ها: `open()`، `read()`، `write()`، `lseek()` و ...
 - برای مدیریت پردازش‌ها: `fork()`، `exec()`، `wait()` ...
 - سیگنال‌ها: `kill()`، `signal()` و ...
 - مدیریت فایل سیستم: `chmod`، `chown`، `unlink()` و ...
 - ارتباط بین پردازش‌های
 - ...

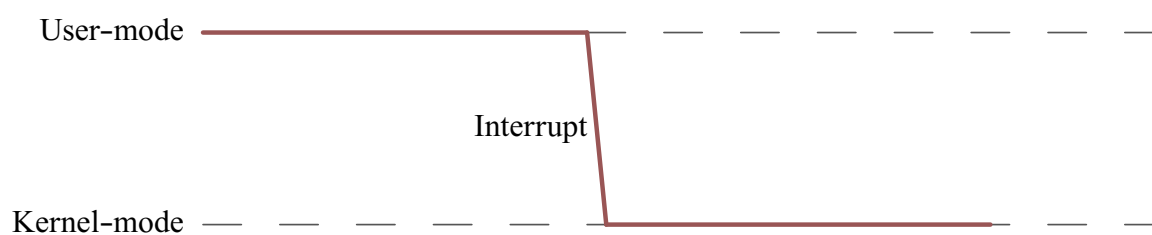
- پردازنده در هر لحظه در حال اجرای قسمتی از حافظه است.

- فرض کنید پردازنده در حالت کاربر و در حال اجرای پردازش‌ای باشد.
- وقفه (Interrupt): توقف اجرای پردازنده و انتقال به حالت هسته و اجرای قسمت مشخصی از هسته.

در چه صورتی وقفه لازم است؟

- برای درخواست از سیستم عامل؟
- برای سخت افزار؟
- برای وضعیت خطا؟

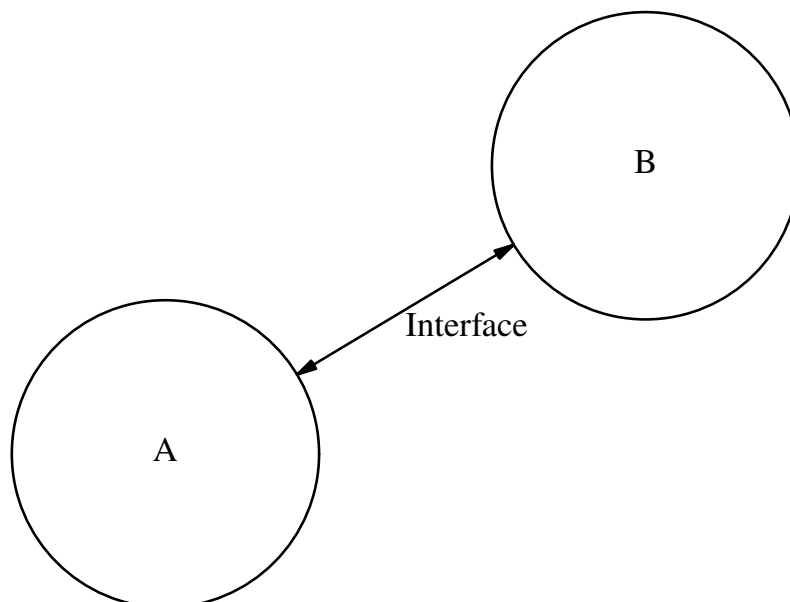

- وقفه‌های سخت‌افزاری (Hardware Interrupts): رخدادهای سخت‌افزاری.
- فراخوانی‌های سیستمی (System Calls): درخواست‌های پردازش از سیستم عامل (قبلاً آشنا شدیم).
- خطاهای نرم‌افزاری (Software Traps): در مورد حافظه یا عملیات حسابی.

-
- چرا سیستم عامل؟
 - وظایف سیستم عامل
 - چرا چند حالت در پردازنده‌ها؟
 - فراخوانی سیستمی
 - وقفه‌ها

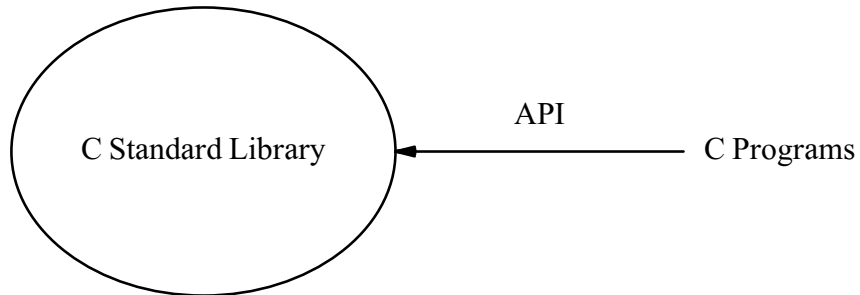
- برنامه‌های زیادی نوشته‌اید.
- آیا فراخوانی سیستمی انجام داده‌اید؟

- رابط (Interface): روش انتقال اطلاعات بین دو قسمت از یک سیستم

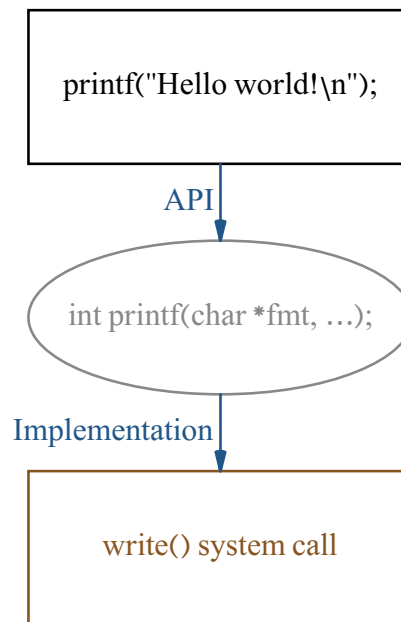
- قسمت‌ها می‌توانند نرم‌افزاری، سخت‌افزاری، دستگاه‌هایی که به کامپیوتر وصل می‌شوند و حتی انسان باشند.
- مثال: Touchscreen، موشواره، صفحه‌کلید، کابل USB و GUI (Graphical User Interface).

- برای استفاده از یک کتابخانه، از توابع آن استفاده می‌کنیم.
- این توابع جزء API (Application Programming Interface) کتابخانه هستند.

- مثال: API کتابخانه‌ی استاندارد زبان‌های مختلف
- مثال: API کتابخانه‌ی GTK یا ...

- معمولا شما از API کتابخانه‌ها به جای فراخوانی مستقیم فراخوانی‌های سیستمی استفاده می‌کنید.
- استفاده از API قابلیت انتقال (Portability) بیشتری دارد. چرا؟
- استفاده از API معمولا ساده‌تر است. چرا؟
- در پیاده‌سازی توابع API ممکن است از فراخوانی سیستمی استفاده شود.

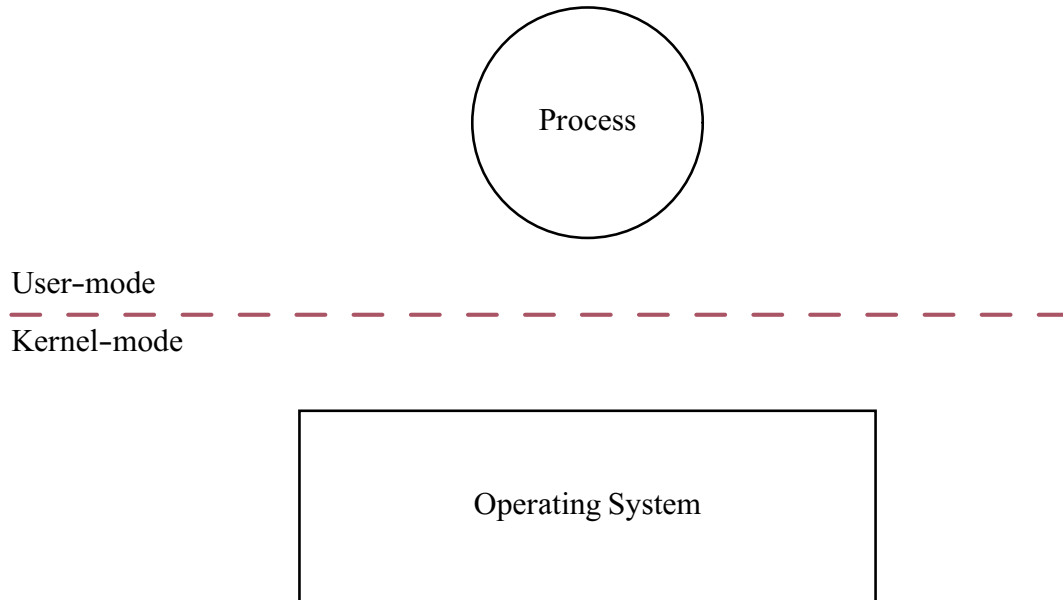

- تعداد فراخوانی‌های سیستمی که یک پردازنده معمولاً انجام می‌دهد بسیار زیاد است.

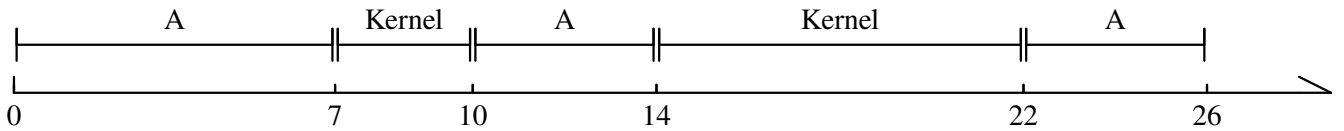
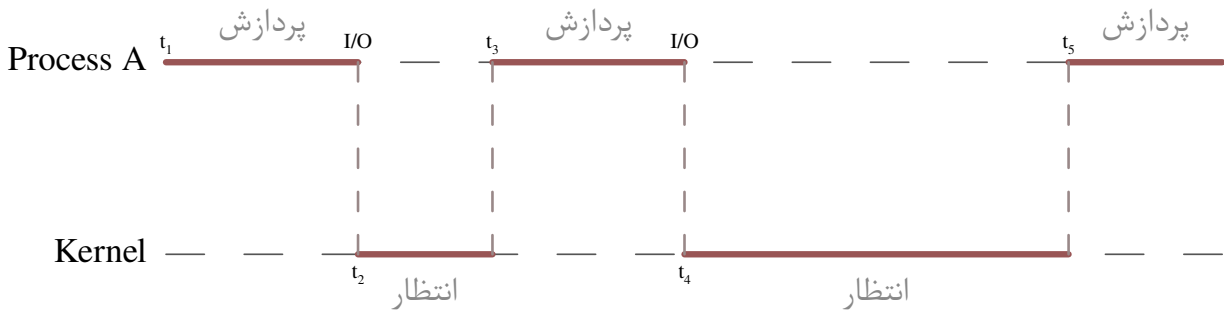
```
$ strace ls
execve("/root/b/ls", ["ls"], [/* 24 vars */]) = 0
arch_prctl(ARCH_SET_FS, 0x7ffdf8765030) = 0
geteuid() = 0
getegid() = 0
ioctl(1, TCGETS, {B38400 opost isig icanon echo ...}) = 0
ioctl(1, TIOCGWINSZ, {ws_row=28, ws_col=97, ws_xpixel=0, ws_ypixel=0}) = 0
mmap(NULL, 4096, PROT_READ|PROT_WRITE, MAP_PRIVATE|MAP_ANONYMOUS, -1, 0) = 0x7f...
mmap(NULL, 4096, PROT_READ|PROT_WRITE, MAP_PRIVATE|MAP_ANONYMOUS, -1, 0) = 0x7f...
mmap(NULL, 4096, PROT_READ|PROT_WRITE, MAP_PRIVATE|MAP_ANONYMOUS, -1, 0) = 0x7f...
stat(".", {st_mode=S_IFDIR|S_ISVTX|0777, st_size=80, ...}) = 0
access(".", F_OK) = 0
open(".", O_RDONLY|O_DIRECTORY) = 3
fcntl(3, F_SETFD, FD_CLOEXEC) = 0
mmap(NULL, 4096, PROT_READ|PROT_WRITE, MAP_PRIVATE|MAP_ANONYMOUS, -1, 0) = 0x7f...
getdents(3, /* 4 entries */, 4083) = 104
getdents(3, /* 0 entries */, 4083) = 0
close(3) = 0
munmap(0x7f14c3452000, 4096) = 0
lstat("log", {st_mode=S_IFREG|0644, st_size=1061, ...}) = 0
write(1, "log0, 4) = 4
exit(0) = ?
+++ exited with 0 +++
```

-
- سیستم عامل: پردازنده به کدام پردازنده داده شود؟

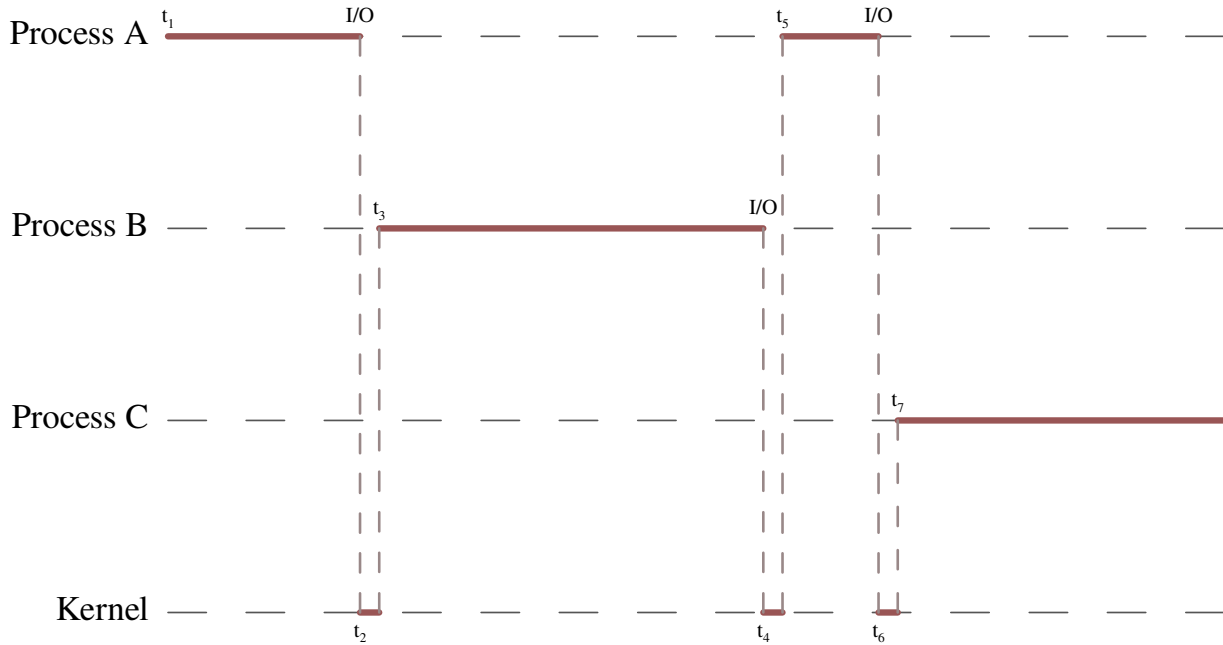
- فقط یک پردازنده در هر لحظه سیستم عامل در حال اجرا است.
- مثال: Microsoft DOS

- اگر پردازش عمل ورودی یا خروجی انجام دهید، پردازنده بیکار می‌ماند.
- مثل: خواندن از صفحه کلید.
- پردازنده بیکار می‌ماند.

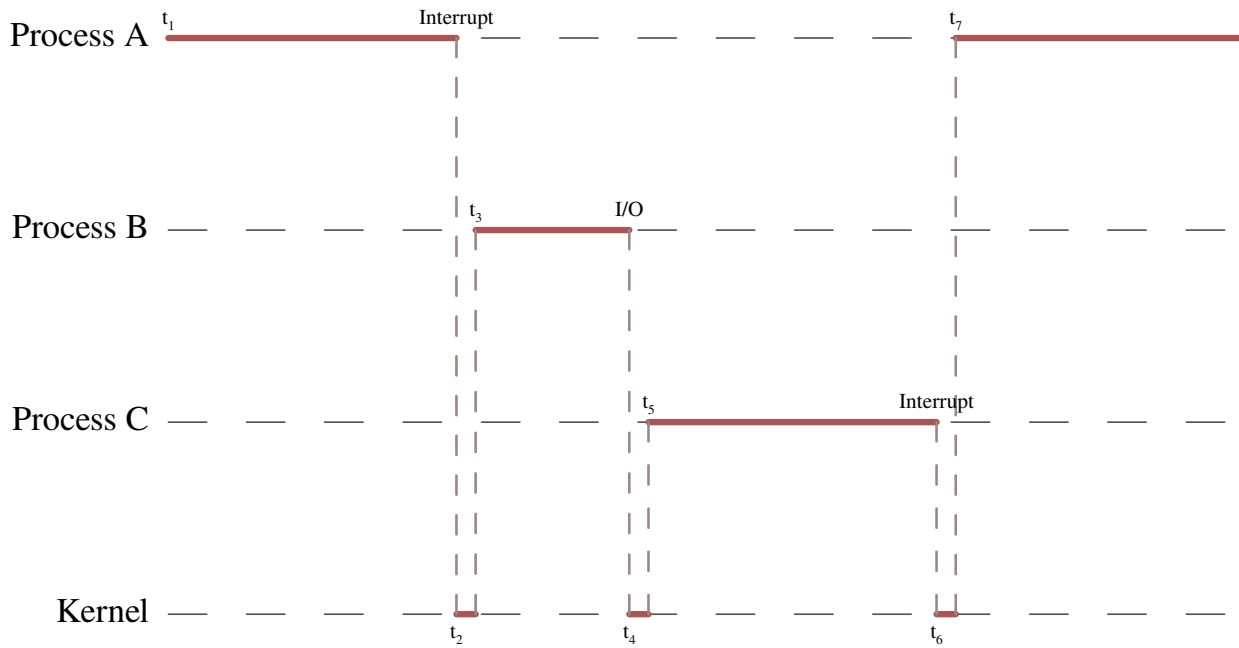
- چند برنامه‌گی (Multiprogramming): چند برنامه اجرا می‌شوند.

- اگر پردازنده‌ای منتظر شود، سیستم عامل یک پردازنده‌ی آماده‌ی اجرا را اجرا می‌کند.
- درجه‌ی چند برنامه‌گی (Degree of Multiprogramming): تعداد پردازنده‌های در حال اجرا.

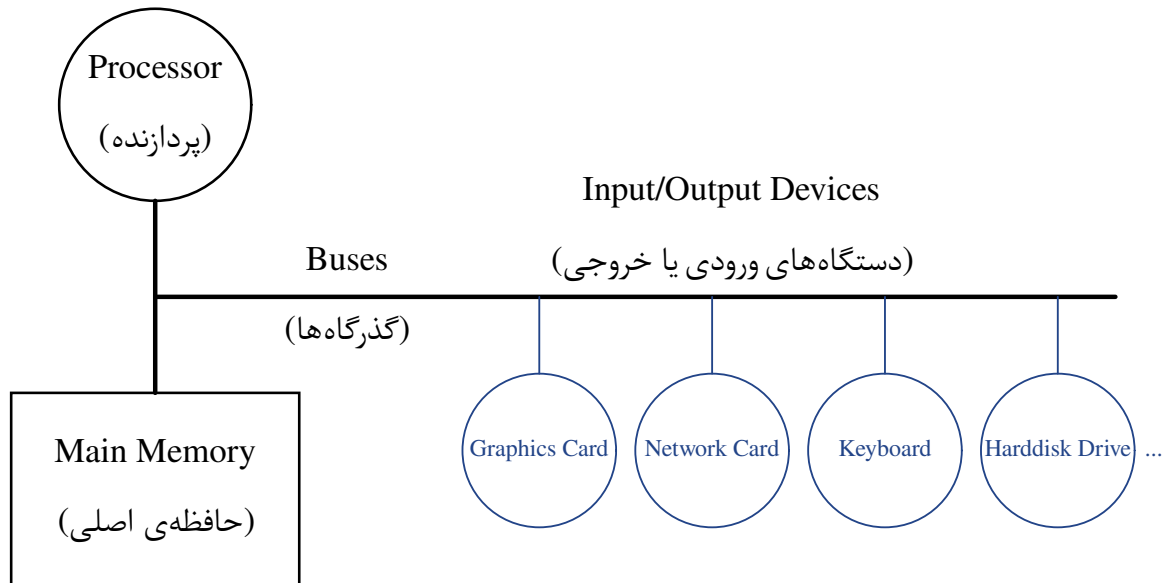
- مناسب برای وظیفه‌های دسته‌ای و غیر محاوره‌ای (Non-interactive)
- در برنامه‌های محاوره‌ای چه مشکلی رخ می‌دهد؟
- زمانبندی مبتنی بر همکاری (Cooperative Scheduling)

- سیستم‌های عامل اشتراک زمانی (Time-sharing)
- برای هر پردازش حداکثر زمان پردازش تعیین می‌شود.
- اگر پردازش پس از مقدار تعیین شده عملیات ورودی و خروجی انجام نداد، پردازنده به زور گرفته می‌شود.

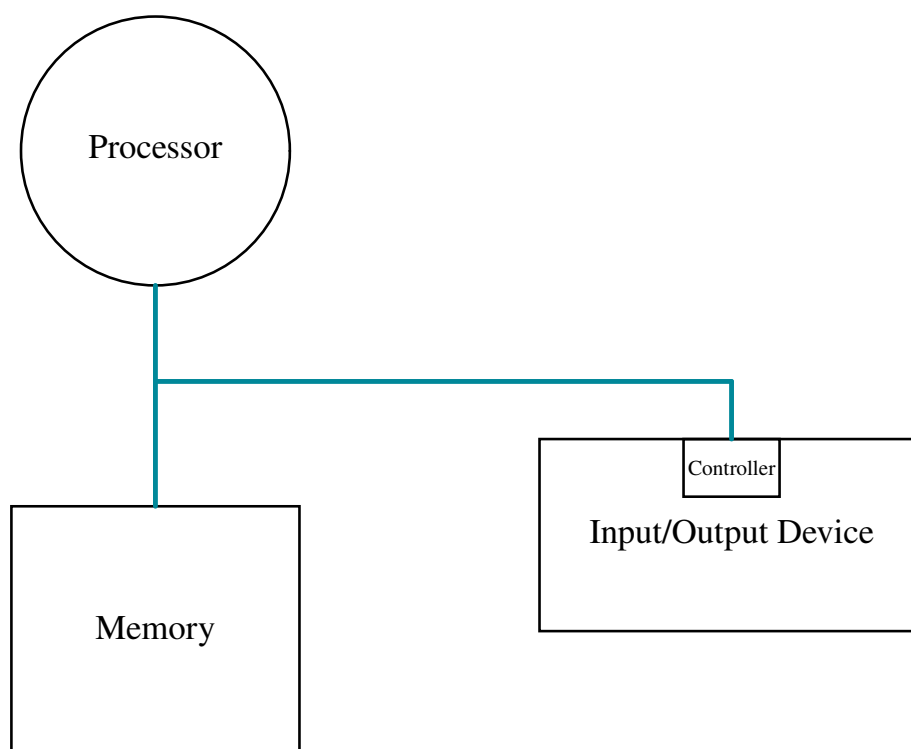

- چگونه پردازش پردازنده قطع شود؟

- سخت‌افزاری به نام Timer وقفه‌ی سخت‌افزاری ایجاد می‌کند.
- زمان وقفه‌ها قابل تنظیم است.

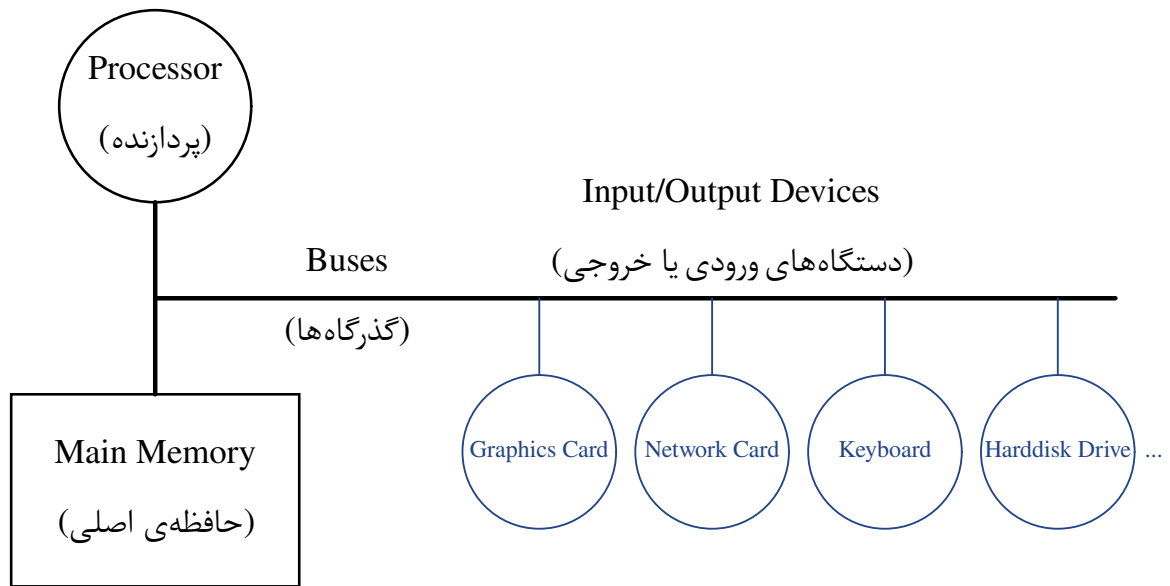

- راه‌انداز (Driver؛ به صورت کامل Device Driver): قسمتی از سیستم عامل که با سخت‌افزار (دستگاه ورودی یا خروجی) در ارتباط است.
- راه‌انداز دستگاه را مقدار دهی می‌کند، به آن درخواست می‌فرستد، وضعیت آن را کنترل می‌کند و پاسخ‌های آن را دریافت می‌کند.
- در هر دستگاه ورودی یا خروجی قسمتی به نام Controller وجود دارد که با راه‌انداز در ارتباط است.

- رخدادهایی در دستگاه ورودی یا خروجی رخ می دهند که سیستم عامل باید از آنها آگاه شود.
- به طور کلی دوروش برای این کار وجود دارد.
- با یکی از آنها قبلا آشنا شده ایم.

- الف) وقفه های سخت افزاری (Interrupt-Driven I/O): در صورت بروز رخداد، با وقفه ی سخت افزاری دستگاه سیستم عامل را آگاه می سازد.
- ب) سرکشی (Polling-Based I/O): سیستم عامل به صورت متناوب وضعیت دستگاه های ورودی یا خروجی را بررسی می کند.

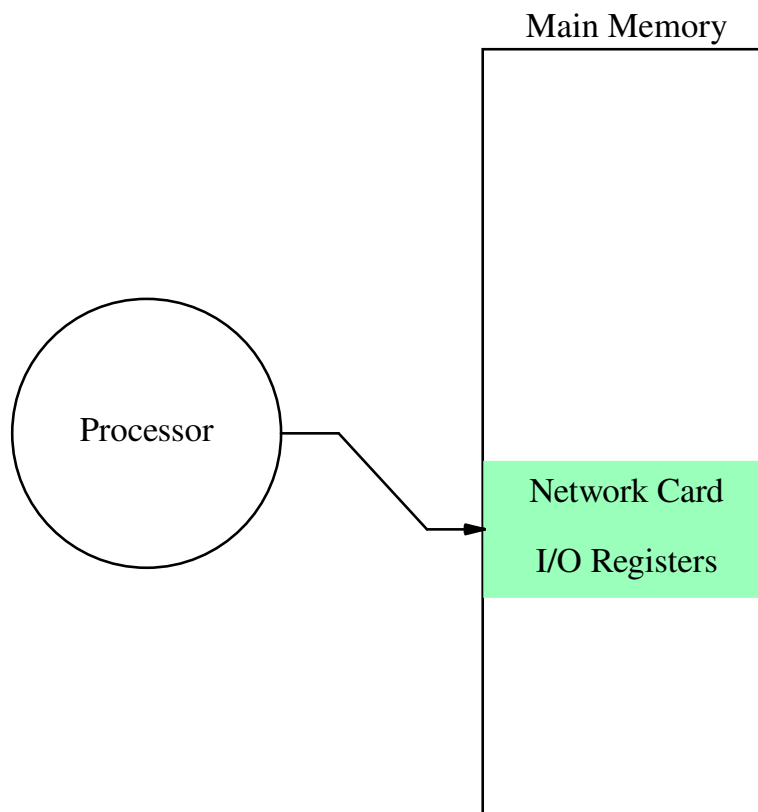

- بیشتر سیستم‌های عامل امروزی از روش مبتنی بر وقفه استفاده می‌کنند. چرا؟
- اما در شرایطی ممکن است برای برخی از دستگاه‌های ورودی یا خروجی به صورت موقتی به سرکشی روی بیاورند.
- در چه شرایطی سرکشی عملکرد بهتری دارد؟

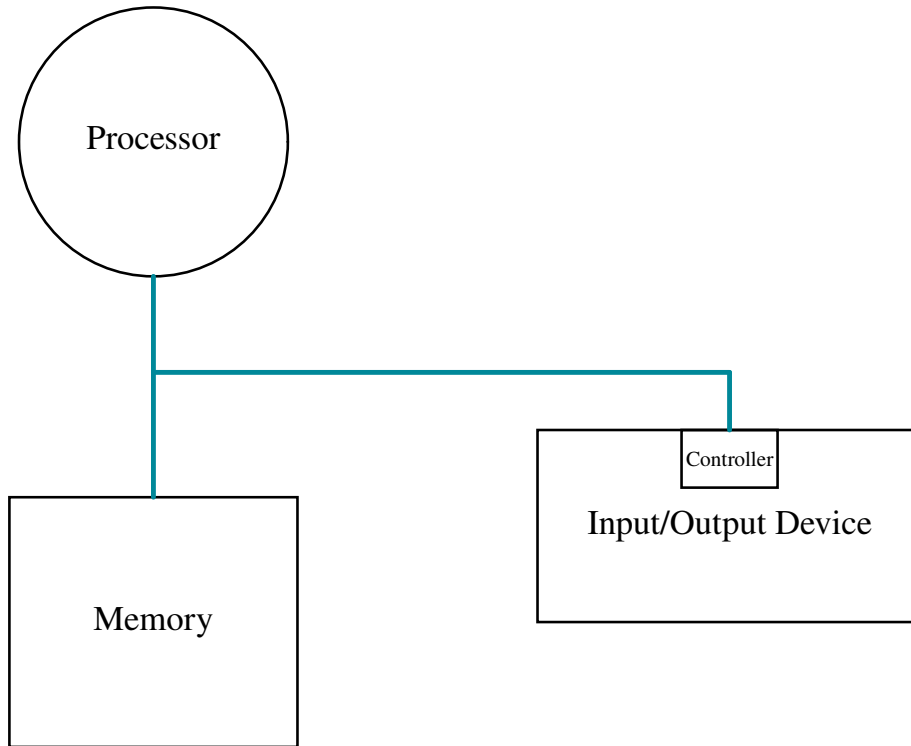
- دوروش کلی برای انتقال اطلاعات بین دستگاه ورودی یا خروجی و حافظه اصلی وجود دارد.
- الف) مبتنی بر درگاه (Port-Based I/O):
به دستگاه‌ها یک درگاه از پردازنده اختصاص می‌یابد.
با دستورات خاصی می‌توان از درگاه‌ها خواند یا نوشت.
مثال: در PC درگاه صفحه‌کلید 0x60 هست:

```
# Read from PS/2 keyboard
in 0x60, al
# Write to timer register
out al, 0x43
```

- ب) نگاهت شده به حافظه (Memory-Mapped I/O):
- رجیسترهای دستگاه‌های ورودی یا خروجی به آدرس‌های حافظه نگاهت می‌شوند.

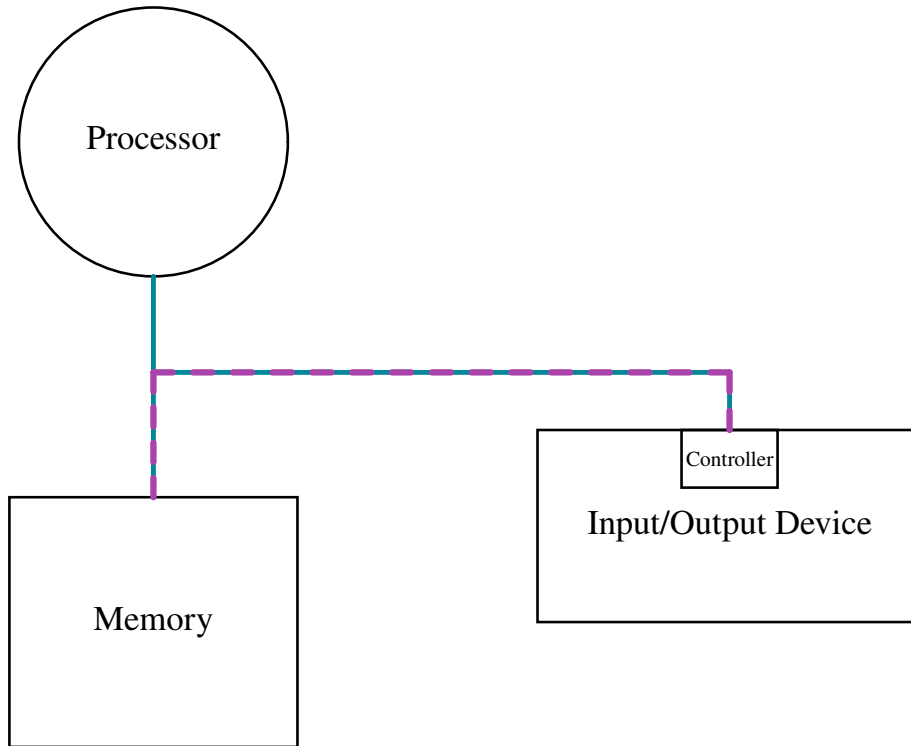
- لازم است اطلاعات دستگاه‌های ورودی یا خروجی به حافظه انتقال یابد.
- در این شرایط پردازنده به عنوان واسط عمل می‌کند.

- این کار چه بدی دارد؟

- ویژگی Direct Memory Access (DMA):

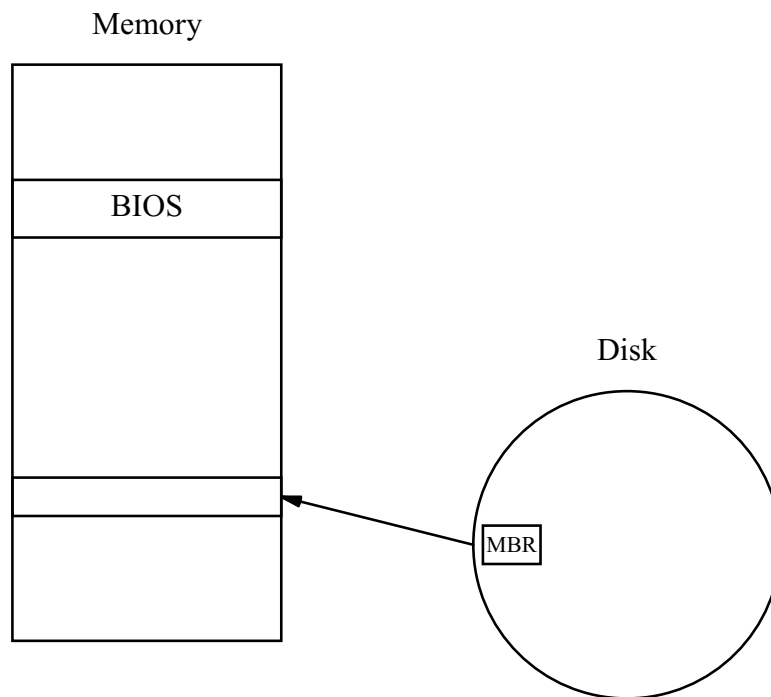
دستگاه ورودی و خروجی به صورت موقتی مستقیماً به حافظه‌ی اصلی دسترسی پیدا می‌کند.

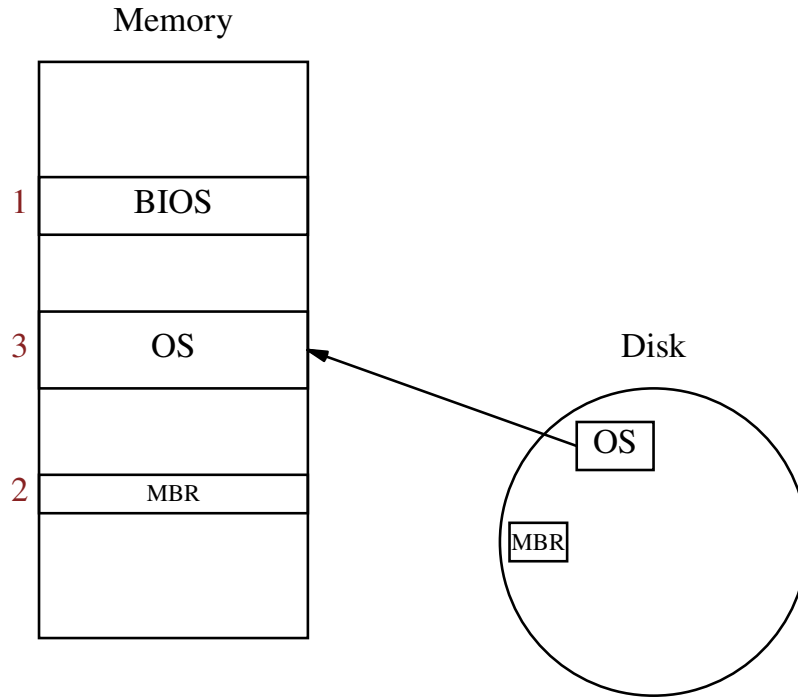
- مزیت این کار چیست؟

- پس از روشن شدن کامپیوتر، گام‌هایی انجام می‌شوند تا سیستم عامل اجرا شود.
- فرض کنید سیستم عامل روی دیسک باشد.
- در بسیاری از سیستم‌های عامل امروزی قبل از سیستم عامل برنامه‌ای به نام Bootloader اجرا می‌شود و این برنامه سیستم عامل را به حافظه انتقال می‌دهد و اجرا می‌کند.
- برای سادگی فرض کنید Bootloader وجود ندارد.

- برنامه‌ای به نام Bootstrap در تراشه‌ای روی Motherboard قرار دارد.
- در معماری x86 نام این برنامه BIOS است.
- وقتی کامپیوتر روشن می‌شود، این برنامه اجرا می‌شود.
- برنامه‌ی Bootstrap قطعات سخت‌افزاری را مقدار دهی اولیه می‌کند و امکان استفاده از آنها را فراهم می‌کند.
- سپس اولین سکتور را (معمولاً ۵۱۲ بایت) از دیسک مناسب به حافظه انتقال می‌دهد.
- به این قسمت MBR (Master Boot Record) گفته می‌شود.
- سپس با یک دستور پرش، اجرای آن را شروع می‌کند.

- بخش MBR برای نگهداری کل سیستم عامل کوچک است.
- این قسمت معمولا ادامه‌ی سیستم عامل را از دیسک به حافظه انتقال می‌دهد.

- سپس اجرای سیستم عامل شروع می‌شود.
 - سیستم عامل سخت‌افزار را مقداردهی اولیه می‌کند تا آماده‌ی استفاده شود.
 - سپس پردازش‌های کاربری اجرا می‌شوند.
 - در واقعیت معمولا ابتدا برنامه‌ای به نام Bootloader به حافظه انتقال می‌یابد و اجرا می‌شود.
- سپس این برنامه سیستم عامل را به حافظه انتقال می‌دهد و اجرای سیستم عامل شروع می‌شود.

- سیستم عامل سخت‌افزار را مقداردهی اولیه می‌کند.
- سپس اولین پردازش را اجرا می‌کند.